

ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ КОМІЧНОГО В АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Сухонос Є. В., студ. гр. ПР-82

Специфіку створення комічного ефекту мовними засобами в структурі художніх творів досліджували такі вітчизняні й зарубіжні вчені, як Ю. Б. Борев, Т. О. Буйницька, І. К. Кобякова, І. Р. Виноградова, О. А. Земська, С. М. Іваненко, Л. П. Іванова, В. І. Карасик, П. Б. Коржева, М. О. Кулінич, А. Я. Лівергант, О. Н. Лук, Т. Б. Любимова, З. В. Новицька, С. І. Походня, Г. Г. Почепцов, В. Я. Пропп, Е. Рісель (E. Riesel), В. З. Санніков, О. О. Тараненко, О. Ю. Титаренко, О. Б. Шонь, А. О. Щербина, та ін.

Комічне — естетична категорія, що відображає невідповідність між недосконалим, віджилим, неповноцінним змістом явища або предмета і його формою, яка претендує на повноцінність і значущість, між важливою дією і його недосконалим результатом, високою метою і непридатним засобом. Виявлення і розкриття цієї невідповідності породжує почуття комічного. Комічне завжди смішне - в цьому полягає особливість його сприйняття. Разом з тим, на відміну від смішного, комічне має широкий соціальний та суспільний сенс, пов'язаний з утвердженням позитивного естетичного ідеалу.

В художньому дискурсі вживання комічних засобів є найбільш вмотивованим. У художньому творі будь-яка мовна одиниця може стати стилістично значущою і перетворитися на засіб мистецької образотворчості та виразності. Художник слова творчо перетворює одиниці мови, розширюючи рамки звичних способів відбору і сполучення слів, прийомів використання синтаксичних конструкцій та інтонацій, і таким чином збагачує мову засобами виразності.

Можна виділити наступні види комічного: іронія, яка виражається у прихованому глузуванні під маскою серйозності, сатира з її нищивним висміюванням людських пороків та гумор, націлений на привертання уваги до серйозних речей. Для сатири характерна негативна забарвленість обох сюжетів - видимого і прихованого, тоді як гумор сприймає їх в позитивних тонах, іронія ж є комбінацією зовнішнього позитивного сюжету з внутрішнім негативним.

Існують різноманітні мовні та мовленнєві прийоми вираження комічного: деформація ідіом, комічні метафори, парадокс, повторення, окказіональні новоутворення, перифраз, вставні конструкції, аллюзії, цитати, змішування стилів мовлення, пародії. Серед англійських авторів найхарактернішим є використання новоутворень та вставних конструкцій. При всьому різноманітті типів, форм, відтінків комічного при всій його національній та історичній своєрідності сутність його завжди одна: воно виражає суспільно відчутну, суспільно значиму суперечність, невідповідність явища чи однієї з його сторін високим естетичним ідеалам.

Наук. кер. – Медвідь О. М., к. філол. н., доцент СумДУ